

Agape - en betraktelse av året som gått

Ibland måste man gå baklänges för att sedan gå framlänges igen med nya perspektiv. Stanna upp. Andas. Reflektera. Vad har hänt? Sen 2015 är vi många som på olika sätt engagerat oss i situationen för de ensamkommande barnen och ungdomarna. Miljontals flyktingar på flykt. Det här var flyktingarnas kris. Vi öppnade våra hjärtan. Vi rev murar. Men så ändrades politiken och retoriken. "Sverige orkar inte mer, vi behöver ett andrum". Från att Sverige erbjudit ett *andrum* för flyktingar blev det istället ett behov av *andrum* för Sverige. Några av oss försökte gå ihop, påverka, skapade ett nätverk. Vi kämpade, var och en på sin kant, men utan samordning. Vi gjorde tappra försök att tala i kommunfullmäktige, påverka, kontakta media mm. Varför vill vi göra skillnad? Därför att vi tror på en rättsäker stat, vi tror på alla människors lika värde och vi tror på en framtid med värme och medmänsklighet. Vad såg vi? Vi såg individer, unga människor, som for förfärligt illa i en asylprocess vars rättssäkerhet havererade, saknade barnperspektiv och godtyckligt gjorde majoriteten barn äldre, med ödesdigra konsekvenser. Vi såg dem inte som en grupp, vi såg dem som *individer* där varje ung människa bär sin egen historia där deras mentala rustningar för att möta motgångar ser olika ut. Vi såg vissa ungdomar slockna, medan andra orkade kämpa. Vi stod vi deras sida så gott vi kunde. Omflyttningar. Stängning av flera asylboenden. Byta kommun. Bryta upp från en skör trygghet som ändå fanns här i Halmstad. Hur kan vi hjälpa?

Det var vid den här tiden, i mars 2018, som Ljungbergiska stiftelsen och Halmstad Handelsförening hörde våra nödrop. De gick ut med ett påbud att vi borde organisera oss och så att nu startar vi ett projekt. Och så föddes ett projekt som fick namnet "**Agape**" med representanter från Ljungbergiska och Handelsföreningen som en styrgrupp och med oss gräsrotter som en stödgrupp. Och Agape växer nu upp i en trygg famn till vishet och styrka för att påverka och skapa möjligheter till en trygg framtid, både för de unga och för Halmstads utveckling och välfärd.

Vi började med sju fadderhem i april 2018. Det betydde att ingen av de ensamkommande som fått besked om flytt utanför kommunen behövde flytta. Vi startade också vår mötesplats, Café Agape, på Nolltrefem. Första träffen var den 12 april. Sen dess har våra mötesplatser varit välbesökta, totalt har vi haft över 2000 besökare.

Sen kom lagförslaget. En ny gymnasielag som skulle ge många en ny chans till uppehållstillstånd för studier. Efter stor oro och turbulens röstades den igenom i Riksdagen och trädde i kraft den 1 juli. Glädjen var stor- för de som omfattades. Agape arrangerade informationsmöten och juridisk rådgivning. Vi ordnade ansökningsstationer för att hjälpa till med ansökan. Sen slocknade hoppet igen när Migrationsdomstolen en vecka senare underkände lagen. Återigen fick ungdomarna betala priset för en hafsigt lagstiftning. Vi levde i limbo under några månader innan lagen slutgiltigt godkändes och började gälla.

Nu står vi på nästa trappsteg. Agape har idag 160 ungdomar, varav cirka 120 har/kommer att få uppehållstillstånd. Här är några tillbakablickar:

- Vi har haft 18 fadderhem som erbjudit rum för ett drygt trettiotal ungdomar. I dagsläget har vi 11 fadderhem (familjer) för 14 ungdomar. Anledningen till att flera fadderhem upphört är att ungdomarna har fått egna hyreskontrakt efter uppehållstillstånd.
- Vi har drivit boendet Talldungen i Haverdal, under hösten 2018. Talldungen har varit en fantastisk frizon för totalt 14 ungdomar som kastades ut i hemlöshet pga av att de förlorat rätten till boende och ersättning från Migrationsverket. Talldungen stängs nu i årsskiftet då endast fyra ungdomar bor kvar och det inte är vinterbonat. De flyttar till Strandgården, Vilshärad i väntan på att Knebildstorp ska starta upp som studentboende.
- Vi har nu 2 boenden för åtta ungdomar, Strandgården (4) och Oskarström (4)
- Uppstart den 1 februari för Studentboende på Knebildstorp (14 personer)
- Vi har en handfull ungdomar som enligt vår kartläggning saknar boende, flera av dessa saknar vi kontakt med. Siffrorna är därför osäkra. Några av dem omfattas inte av gymnasielagen och har/kommer att få avslag och utvisningsbeslut. Merparten till Afghanistan.
- Stödgruppen bygger på mycket ideella insatser från fantastiska människor. I dagsläget har vi, via Ljungbergsska stiftelsen, fått möjlighet att finansiera en funktion för projektsamordning (50 %) och en lotsfunktion (50%). Via Svenska kyrkan och Göteborgs stift har vi fått hjälp att finansiera en funktion som boendestödjare (25 %).
- Vi har breddat vårt nätverk och är mycket tacksamma över samarbetet med bl.a. Nolltrefem, Röda korset, Svenska kyrkan och SISU.
- Under året har vi också närmat oss kommunen och lyckats få till ett boendeavtal samt en ansökan om verksamhetsstöd - ännu inte beviljat, men sannolikt, enligt muntlig uppgift.

Vi har gjort mycket på den här korta tiden. Allt får inte plats här. Den preventiva effekten tas sällan upp och är svår att mäta, men vi har med all säkerhet bidragit till att hemlöshet, kriminalitet och utanförskap har minskat. Vi har bidragit till att många ungdomar får betydligt bättre förutsättningar.

Vi bygger relationer, som är grunden för att växa och nå framgång. Alla bidrar efter bästa förmåga. Inget är för litet och inget är för stort. Utmaningarna framöver är på flera plan. Så låt oss fortsätta tillsammans - framåt in i nästa år.

Jag har arbetat många år i Sydafrika och är inspirerad av Nelsons Mandelas kloka ord. En ledstjärna är hans ordspråk: **UBUNTU**. Det betyder *"människor är människor genom andra människor"*. Precis så är det. Vi behöver varandra!

Många kramar och ett riktigt Gott nytt år!

Birgitta Jönsson,
2018-12-31

